

نقل قول خیر

امین علی‌اف سردبیر خبرگزاری جمهوری آذربایجان با گسترش روابط سیاسی و اقتصادی باکو با تهران و افزایش حضور و فعالیت بخش خصوصی گردشگری، روابط گردشگری ۲کشور تقویت خواهد شد. با توسعه روابط سیاسی و اقتصادی باکو با تهران و افزایش فعالیت بخش خصوصی گردشگری، روابط گردشگری ۲کشور تقویت شده و گسترش خواهد یافت که به نفع هر دو ملت است.

نوروز تقی‌پور رئیس اداره میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی شهرستان ری در نیمه‌دوم سال‌شاهد مهاجرت پرندگان از کشورهای شمالی ایران به تالاب عشق‌آباد هستیم. پرندگانری در تالاب عشق‌آباد یکی از ظرفیت‌های شهرستان برای جذب گردشگران در نیمه دوم سال است و بر همین اساس دومین مسابقه عکس پرندگان مهاجر به تالاب عشق‌آباد برگزار می‌شود.

عدد خیر
<p>۳۰ سال</p>

از ثبت ملی محوطه باستانی کهنه قلعه میرآباد امام قلی در ریگان کرمان با قدمت ساسانی با اسلامی می‌گذرد و حالا با اعلام پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری قرار است این محوطه، تعیین عرصه و حریم شود. کهنه‌قلعه در اوایل دهه ۷۰ به‌دلیل عبور جاده آسفالته از وسط محوطه و عبور خول لوط به‌شدت آسیب دیده است.

در ۶ماه نخست امسال در مراکز اقامتی استان لرستان اقامت کردند و به گفته عطا حسن‌پور، مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی لرستان، از مجموع اقامت مسافران در لرستان تا پایان شهریورماه، بیشترین اسکان مربوط به اقامتگاه‌های موقت ازجمله کمپ‌ها و چادرهای مسافرتی بود.

نکته روز
<p>آخرین روزنه احیای زاگرس</p>

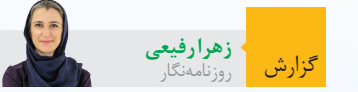
طرح جنگلداری اجتماعی شاید آخرین راه‌حل جلوگیری از نابودی روبه‌افزایش جنگل‌های زاگرس باشد؛طرحی که هنوز در ابتدای راه و مرحله تدوین است.

در شرایطی که روز رز وسعت جنگل‌های کشور بر اثر عوامل طبیعی انسانی مانند خشکسالی، تغییر اقلیم، دخالت‌های انسانی (قاجاق چوب، آتش‌سوزی و تغییر کاربری) کاسته می‌شود، حالا اپرنا خیر داده که حفاظت از منابع طبیعی و توسعه عرصه‌های جنگلی یک ضرورت انکارناپذیر است که اکنون با در دستور کار قرار گرفتن طرح جنگلداری اجتماعی در سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور، روزنه‌های امید به احیای زاگرس گشوده‌می‌شود.

براساس این گزارش، هر ثانیه ۳۶۰مترمربع از سطح جنگل‌ها و مراتع کشور تخریب و هر ۵سال، یکمیلیون هکتار از جنگل‌های ایران نابود می‌شوند. سالانه نیز یکونیم درصد از جنگل‌های ایران از دست می‌رود که اگر این روند ادامه یابد تا ۵۰ سال آینده آثری از جنگل‌های امروزی ایران باقی نخواهد ماند.در این میان، جنگل‌های زاگرس در سال‌های اخیر به واسطه دخالت‌های انسانی ذکر شده، آسیب‌های زیادی دیده و به‌دلیل وابستگی بیش از حد جنگل‌نشینان زاگرس به این جنگل‌ها و محصولات جنگلی، شناخت مسائل اجتماعی و اقتصادی ر اضوری کرده‌است تا خسارت و تخریب جنگل‌ها کاهش یابد.جنگل‌های زاگرس بیش از ۵لیومین هکتار وسعت دارد و یکی از مهم‌ترین رویشگاه‌ها و عرصه‌های کلیدی ایران محسوب می‌شود. پیش از آغاز دوره خشکسالی هم بارش‌های کمتری را دریافت می‌کرد، اما طی چندسال اخیر با کاهش میزان بارندگی و تغییر الگوی بارش، تغییرات اقلیمی و … مشکلات بسیار زیادی در فرسایش ازجمله کار کرده‌ای این جنگل‌ها هست. است که موجب وقوع توفان‌های شن و ماسه و وارد شدن بسیاری خسارات همچون از ریل خارج شدن قطار و افزایش تصادفات جاده‌ای شده است که در این شرایط و درمطالعه مشخص جان حفاظتی، بیولوژیک، توان و حاصلخیزی سرزمین کاهش می‌یابد و بازگشت به شرایط اولیه بسیار دشوار است.

وحدید جعفریان، مدیر کل دفتر امور بیابان سازمان منابع طبیعی درباره موقعیت جغرافیایی ایران و عوامل افزایش بیابان‌زایی به ایسنا می‌گوید: ایران به لحاظ جغرافیایی در کمربند خشک و نیمه‌خشک و مناطق خشک و نیمه‌خشک، است و به همین دلیل نیاز منازر از شرایط اقلیمی کوسیستم‌های زمینی کشور ما فراهم است. براساس مطالعات انجام شده توسط دانشگاه تهران و وزارت نیرو، حدود ۸۸ درصد از مساحت کشور تحت‌تأثیر پدیده بیابان‌زایی قرار دارد. مفهوم بیابان‌زایی به تخریب سرزمین و آسیب‌پذیری در مناطق خشک و نیمه‌خشک، به لحاظ سوء‌مدیریت سرزمین اشاره دارد. در این شرایط، قابلیت حیاتی، بیولوژیک و حاصلخیزی سرزمین کاهش می‌یابد و بازگشت به شرایط اولیه بسیار دشوار است. از سویی براساس آخرین مطالعات صورت

پیروز به توران می‌رود؟

پیروز، توله یوزپلنگ آسیایی ایران حداقل تا یک‌سالگی در پردیسان خواهد ماند و پس از آن فقط با نظر جمعی از متخصصان و مسئولان سازمان حفاظت محیط‌زیست، راهی قسمت فنس‌کشی شده درون پارک ملی توران خواهد شد. پیروز این روزها شرایط بسیار خوبی دارد و شاید عده‌ای تصور کنند او با افزایش سن، توانایی زیستن در زیستگاه طبیعی خود را دارد، اما به‌نظر متخصصان چنین چیزی اصلا ممکن نیست.

رهاسازی این گونه‌مانند بسیاری از گونه‌ها در حیات‌وحش پس از دور‌های اسارت یا حتی پس از تیمار و به‌بودی، منجر به نابودی آن می‌شود. گر به‌سانان هر آنچه برای زیست در

آیا می‌توان انتظار داشت که پیروز روزی به زیستگاه طبیعی خود پا بگذارد؟

آنچه از روز اول واضح بود این است که پیروز چه به‌صورت طبیعی به دنیا می‌آمد و از مادر شیر می‌خورد و چه الان که با سزارین به دنیا آمده و با سختی به این سن رسیده، هیچ‌وقت قرار نبود به طبیعت بازگردد. سپردن پیروز به طبیعت اصلا امکان‌پذیر نیست. سایت فنس‌کشی تکثیر یوزپلنگ آسیایی، واقع در پارک ملی توران هم طبیعت نیست. آن فضای که الان فیروز، کوشکی دلبر درون مرکز تکثیر زندگی می‌کنند از فضای که الان پیروز در پارک پردیسان دارد، بسیار کوچک‌تر است. اسم آنجا هم طبیعت نیست.

دست‌آموز شدن پیروز، آیا خوی وحشی‌اش را

از بین می‌برد؟

حیوانی که در اسارت به دنیا می‌آید و رشد می‌کند، هیچ‌گاه خوی طبیعی که در حیات‌وحش دارد را به‌دست نمی‌آورد. پیروز توله‌ای است که از لحظه تولد تا الان به‌شدت وابسته به انسان بوده و در ماه‌های اول به‌دلیل بیماری‌ها، داروها و آزمایش‌های مکرر شرایط بسیار متفاوت‌تری را تجربه کرده است؛ انتظار اینکه پیروز خلق و خوی وحشی داشته باشد، کاملا اشتباه است. حیوانی که قرار است برای تکثیر در اسارت استفاده شود، باید به‌صورت هدفمند آموزش ببیند (Target training) تا به‌هیچ‌وجه از انسان نترسد. در این صورت، بدون بی‌هوشی، برای آزمایش می‌توان از او خون گرفت، به او دارو داد، سونوگرافی و معاینه کرد و… اگر در زمان زایمان، ایران، مادر پیروز چنین شرایطی را داشت، به‌احتمال می‌شد بدون بی‌هوشی او را سونوگرافی کرد و شاید حتی سزارین نمی‌شد. ۳سال است که کوشکی و دلبر برای پرهیز از عوارض بی‌هوشی، معاینه و چکاپ نشده‌اند. آنها انسان را می‌بینند، ولی اجازه نمی‌دهند که کسی به آنها دست‌بزند. البته پیروز هم به‌هر کسی چنین اجازه‌ای را نمی‌دهد؛ مثلا امروز من بغلش کردم تا دکتر بتواند به او آکسن‌بزند. اگر پیروز چنین خوی نیمه‌اهلی را نداشت باید برای هر کاری بی‌هوش می‌شد.

زیست‌بوم

پیروز به توران می‌رود؟

گفت‌و‌گو با علیرضا شهرداری پناه، تیمارگر پیروز، توله یوز آسیایی ایران که در اسارت به دنیا آمد و حالا زرمزه انتقالش به پارک ملی توران شنیده می‌شود

محیط‌زیست لازم دارند از مادرشان پیش از بلوغ یاد می‌گیرند، اما پیروز شرایط بسیار پیچیده‌ای را تجربه کرد. مادرش، ایران، پیش از بلوغ در ۸ماهگی از دست قاچاقچیان نجات پیدا کرده بود؛ بنابراین این‌گونه، انطور که آرزو می‌شود به‌طبیعت بازگردد، در بهترین حالت پس از ۳ تا ۴نسل تکثیر در اسارت با شرایطی خاص، توانایی معرفی شدن به زیستگاه را دارد. پیروز باید در محیط محصور وسیع‌تر از آنچه در توران وجود دارد، با قلاده و تحت کنترل رهاسازی شود. در روزهای اخیر اما اظهارنظرهایی در مورد رهاسازی پیروز در توران شنیده شد. روزنامه همشهری با اشاره شهرداری پناه، تیمارگر پیروز و متخصص حیات‌وحش درباره شرایط رهاسازی پیروز و یوزهای تکثیر شده در اسارت گفت‌و‌گو کرده است که در ادامه می‌خوانید.

آیا می‌توان انتظار داشت پیروز روزی شکار کند؟

یک توله یوز ۶ماهه در طبیعت هم به‌شدت برای هر چیزی به مادرش وابسته است؛ بنابراین اصلا عجیب نیست که پیروز به من که تیمارگرش هستم، وابسته باشد. نباید برای جدا کردن پیروز عجله کرد. این وابستگی نسبت به ماه‌های اول به‌شدت کمتر شده است و در آینده هم کمتر خواهد شد. من و دکتر باستانی، دامپزشک سازمان حفاظت محیط‌زیست در تلاشیم که بهترین روش‌ها را برای آموزش هدفمند او به‌کار ببریم تا شرایط به‌صورت نرمال و درست به نفع پیروز پیش برود. همین الان کوشکی، دلبر، ایران و حتی فیروز که از طبیعت زنده‌گیری شده‌اند، کل و بز شکار می‌کنند.

گذشته از اینکه اینها در طبیعت نمی‌توانند بیشتر از چند روز دوام بیاورند، در طبیعت باید با یوزهای دیگر بر سر قلمرو با گونه‌های دیگر مثل پلنگ رقابت کنند. آنها در شرایط نرمال، خرگوش شکار می‌کنند که همین الان پیروز هم می‌تواند شکار کند، ولی به‌دلیل اینکه دندان‌هایش شیری است، توان دریدن ندارد. وعده‌های غذایی پیروز الان به‌موقع داده می‌شود؛ چون صفحه‌های استخوانی رشدش بسته نشده است، ولی در دو ماه آینده برای اینکه شکار کند، حیوان را برای آموزش گرسنه نگاه می‌داریم. این اتفاقات به‌ترتیب خواهد افتاد و به‌هیچ‌وجه نباید عجله کرد.

ایران زیر سایه بیابان

دانشگاه تهران و وزارت نیرو اعلام کردند ۸۸درصد از مساحت کشور اسیر بیابان‌زایی است

ایران در کمربند خشک و نیمه‌خشک جهانی قرار دارد و پیش از آغاز دوره خشکسالی هم بارش‌های کمتری را دریافت می‌کرد، اما طی چندسال اخیر با کاهش میزان بارندگی و تغییر الگوی بارش، تغییرات اقلیمی و … مشکلات بسیار زیادی در فرسایش بیابان‌زایی به‌وجود آمده است که موجب وقوع توفان‌های شن و ماسه و وارد شدن بسیاری خسارات همچون از ریل خارج شدن قطار و افزایش تصادفات جاده‌ای شده است که در این شرایط و درمطالعه مشخص جان حفاظتی، بیولوژیک، توان و حاصلخیزی سرزمین کاهش می‌یابد و بازگشت به شرایط اولیه بسیار دشوار است. وحید جعفریان، مدیر کل دفتر امور بیابان سازمان منابع طبیعی درباره موقعیت جغرافیایی ایران و عوامل افزایش بیابان‌زایی به ایسنا می‌گوید: ایران به لحاظ جغرافیایی در کمربند خشک و نیمه‌خشک و مناطق خشک و نیمه‌خشک، است و به همین دلیل نیاز منازر از شرایط اقلیمی کوسیستم‌های زمینی کشور ما فراهم است. براساس مطالعات انجام شده توسط دانشگاه تهران و وزارت نیرو، حدود ۸۸ درصد از مساحت کشور تحت‌تأثیر پدیده بیابان‌زایی قرار دارد. مفهوم بیابان‌زایی به تخریب سرزمین و آسیب‌پذیری در مناطق خشک و نیمه‌خشک، به لحاظ سوء‌مدیریت سرزمین اشاره دارد. در این شرایط، قابلیت حیاتی، بیولوژیک و حاصلخیزی سرزمین کاهش می‌یابد و بازگشت به شرایط اولیه بسیار دشوار است. از سویی براساس آخرین مطالعات صورت

گرفته در سال ۹۸ مشخص شده که ۳۰میلیون هکتار از عرصه‌های ایران تحت‌تأثیر فرسایش بادی هستند. از این ۳۰میلیون هکتار، حدود ۱۴میلیون هکتار تحت عنوان کانون‌های بحرانی فرسایش بادی شناخته می‌شوند. این کانون‌ها عرصه‌هایی هستند که بر منابع زیستی و اقتصادی کشور خسارت وارد می‌کنند. اراضی کشاورزی، جاده‌ها، راه‌آهن، صنایع و همه منابع زیست انسانی که در این محدوده قرار گرفته‌اند، تحت‌تأثیر فرسایش بادی قرار دارند

که هزینه‌های ناشی از فرسایش بادی در کشور حداقل ۳هزار میلیارد تومان در سال است که به‌طور مستقیم باعث کاهش کیفیت زندگی در بسیاری از روستاهای مناطق بیابانی می‌شود و بخشی از عرصه‌های کشاورزی، صنایع و تاسیسات صنعتی به‌دلیل هجوم ماسه‌های روان و فرسایش بادی دچار آسیب و خسارت می‌شوند. در این باره برآورد سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور این است که سالانه در حداقل یکمیلیون هکتار از عرصه‌های بیابانی یا مناطق تحت‌تأثیر کشور، از نظر فرسایش بادی، تخریب سرزمین اتفاق می‌افتد و مستعد تبدیل به کانون بحران فرسایش بادی و خسارت‌ها می‌شوند. کشور اگر بخواهد فقط شرایط موجود را حفظ کند باید برنامه‌های مدیریت پایدار سرزمین و مقابله با بیابان‌زایی را حداقل در یکمیلیون هکتار از عرصه‌های آسیب‌پذیر کشور در سال اجرا کند. هم‌اکنون در بهترین شرایط، در طول برنامه ششم توسعه اجرای فعالیت‌های مقابله با بیابان‌زایی بیش از ۳۰۰هزار هکتار نبوده و در مقایسه با شدت بیابان‌زایی در کشور – که ناشی از عوامل انسانی و تغییرات اقلیمی است – عقب می‌مانیم و هر سال این گستره توسعه می‌یابد و خسارات بیشتری را تحمیل می‌کند. به‌گفته جعفریان، یکی از مهم‌ترین علل زیربنایی تشدید فرسایش بادی در کشور یوزبه در سال‌های اخیر به چگونگی مدیریت منابع آب، افت آب‌های زیرزمینی و عدم‌تامین حقابه‌یازمی‌گردد. به‌طور کلی استمرار و تشدید توسعه خشکسالی‌ها در کشور از عواملی است که به گسترش و تخریب سرزمین بیابان‌زایی کمک می‌کند. وی ادامه داد: به‌عقیده ما در، خسارات ناشی از آن توجه جدی شود؛ گما برنامه‌های بالادستی حکمرانی منابع آب، حتما باید به موضوع فرسایش بادی، گردوغبار و یوزبه در مناطق بیابان‌زایی اختصاص داده شود؛ گما برنامه‌های بالادستی حکمرانی منابع آب و موضوعات مرتبط در شورای عالی آب مطرح شده است. تقاضای ما به این دلیل است که با یک نگرش جامع بتوان توفان‌های ماسه‌ای و گردوغبار را کنترل کرد.

مدیر کل دفتر امور بیابان سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور با بیان اینکه در این سازمان برای کنترل بیابان‌زایی تاکنون اقدامات بسیار زیادی انجام شده است، ادامه داد: اخیرا اسندی تحت عنوان سیاست‌های مشارکتی مدیریت مناطق بیابانی را به استان‌ها ابلاغ کردیم. در این جهت برای نخستین‌بار رویکردهای مشخصی با استفاده از ظرفیت‌های قانونی و حمایتی برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، توسعه مشارکت مردم و ایفای نقش مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های مالی در کشور تعریف شده است.

هم‌شهری

خبر روز

گام مجلس برای اصلاح قانون میراث فرهنگی

کمیسیون فرهنگی مجلس بررسی طرح اصلاح قانون «حفظ آثار ملی» را در حالی آغاز کرده که بیش از ۹۰سال تصویب این قانون می‌گذرد و به عقیده برخی نمایندگان و همچنین مرکز پژوهش‌های مجلس و مسئولان کنونی وزارت میراث فرهنگی، درحال حاضر قانونی قدیمی، ناقص، مبهم و نام‌رس با نیازهای امروز است. به‌گزارش ایسنا، طرح اصلاح قانون «حفظ آثار ملی» مردادماه ۱۴۰۱ با امضای ۵نماینده مجلس و از طریق کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی اعلام وصول شد که درحال بررسی است. به‌زمع مسئولان وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، این قانون که در سال ۱۳۰۹ تصویب شده، «قدیمی» و «دست‌وپاگیر» بوده و از همین رو نمایندگان مجلس به‌دنبال اصلاح و به‌روزرسانی آن هستند.وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در گزارشی که از اصلاح این قانون خبر داده، همچنین بیان کرده است: «در این طرح (اصلاحی) با تعیین معیارها و مصداق‌ها تلاش شده تا حقوق مالکیتی خصوصی و مصالح عامه در حوزه میراث‌فرهنگی حفظ شود؛ موضوع مهمی که سال‌هاست به‌عنوان یک دغدغه و مطالبه مهم در حوزه میراث‌فرهنگی مطرح است.»

برای اصلاح قانون «حفظ آثار ملی» به گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نیز استناد شده که توضیح داده است: «در موضوع ثبت آثار در فهرست‌های مربوط به مناسفانه مسائل بسیار فنی و شرعی وجود دارد که موجب شده دانشت‌های حقوقی این حوزه را نظر کیفی کم‌اثر و ناتوان شود. قانون راجع به حفظ آثار ملی که در سال ۱۳۰۹ تصویب شده، یکی از قوانین قدیمی کشور است که بسیاری از مسائل مربوط به آثار ملی و فعالیت‌های معطوف به آن را تشریح نکرده است. این قانون به‌علت جامعیت و مرجعیتی که همچنان داراست، می‌تواند محور تدوین قوانین تکمیلی قرار گیرد و موجب انسجام و یکپارچگی این حوزه شود. اکتفا کردن به معیارهای ساده و اولیه، تفسیری و ذهنی‌شدن ارزیابی آثار، نامشخص بودن فرایند ثبت اثر، توجه‌نکردن به مسائل شرعی (مثل مالکیت، بیت‌المال مسلمین و حکومت دینی) و نحوه رسیدگی به شکایات مالکان ازجمله ایرادهای کلی است که به مواد قانونی وارد است. بنابراین لازم است تا معیارهای جامع و کاملی گردآوری شود و در کنار آن مصادق هر کدام بر مبنای آثار ثبتی برجسته شناسایی شود. همچنین فرایند ثبت آثار به‌صورت شفاف و روشن تدوین و تشریح شود تا مشکلات جاری کشور در این حوزه برطرف شود.»قانون حفظ آثار ملی جزو نخستین قوانین مصوب میراث فرهنگی در کشور به شمار می‌آید که به مفاهیم حفاظت آثار و جرم‌های مرتبط با آن پرداخته است، اگر چه اکنون پس از گذشت نزدیک به یک قرن، بخش‌هایی از این قانون به‌اصاح و به‌روزرسانی نیاز دارد، اما این پرش مطرح است که کمیسیون فرهنگی و نمایندگان مجلس در فرایند اصلاح و بازنگری این قانون مهم و پایه، از نظر و پیشنهادهای کارشناسان و خبرگان میراث فرهنگی و باستان‌شناسی نظرخواهی می‌کنند و یا تنها با اکتفا به‌نظر مسئولان کنونی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی و نمایندگان مجلس و برپایه برخی ایرادها و نیازهایی که آنها احساس کرده‌اند، قرار است این قانون اصلاح شود؟

خبر خوان

حقابه نر سید «تالاب حله» فصلی شد

معاون پایش محیط‌زیست طبیعی اداره کل حفاظت محیط‌زیست استان بوشهر گفت: خشکسالی‌های اخیر و نامتن شدن حقابه، باعث شده تا تالاب «حله» در این استان فقط در فصل بارندگی آبگیری شود.

غلامرضا فقیه به ایرنا گفت: در سال‌های اخیر حله به‌عنوان تنها تالاب آب‌شیرین استان بوشهر بر اثر خشکسالی و نرسیدن آب کافی پس از رهاسازی از سد رئیسعلی دلواری، تنها در فصل‌های پاییز و زمستان آبگیری و از خرداد تا آبان‌ماه خشک می‌شود.

او افزود، در بارندگی ۲رگوز گذشته این تالاب آبگیری شده و در زمان حاضر وضعیت خوبی دارد و پیش‌بینی می‌شود در روزهای آینده شاهد حضور پرندگان مهاجر زمستان‌گنر در این منطقه باشیم. به‌گفته فقیه، حقابه مصوب تالاب حله از سد رئیسعلی دلواری، سالانه ۵۵میلیون مترمکعب است که باید در نیمه نخست سال تخصیص یابد. معاون پایش محیط‌زیست طبیعی اداره کل حفاظت محیط‌زیست استان بوشهر تأکید کرد، پس از رهاسازی از سد رئیسعلی دلواری در مسیر حدود ۴۰ تا ۴۰کیلومتری تا این تالاب برخی افراد اقدام به گذاشتن موتور پمپ در رودخانه و این‌که کشت‌های آب‌بر مانند هندوانه، خربزه و ذرت می‌کنند که سبب می‌شود این حقابه چنان که باید، تامین نشود.فقیه افزود، نقطه اختلاف حفاظت محیط‌زیست و شرکت آب منطقه‌ای بر سر تامین حقابه تالاب حله در این است که ما معتقدیم آبی که به تالاب می‌رسد، محاسبه شده، اما آب منطقه‌ای آب رها شده را محاسبه می‌کند که در مسیر، صرف کشاورزی و باغداری می‌شود.وی با اشاره به اینکه مکاتبه‌های بسیاری در این زمینه از سوی اداره کل حفاظت محیط‌زیست استان بوشهر انجام شده است، تأکید کرد: دستگاه‌های آب منطقه‌ای و جهاد کشاورزی این استان باید در این زمینه نظارت داشته باشند و آب منطقه‌ای موارد تخلف استفاده مجوزیاز جرم موتور پمپ برای کشتیدن آب رودخانه را به مراجع قضایی معرفی کند.معاون پایش محیط‌زیست طبیعی اداره کل حفاظت محیط‌زیست استان بوشهر با اشاره به اهمیت نقش تالاب حله در پایداری اکوسیستم این منطقه اضافه کرد، جهادکشاورزی باید از صدور مجوز کشت‌های آب‌بر در این منطقه پرهیز کند. فقیه گفت: ناحیه تالابی آن در ساحل خلیج‌فارس و به فاصله ۱۰ کیلومتری شمال‌شرقی بندر بوشهر ۲۲هزار هکتار را شامل می‌شود.منطقه حفاظت‌شده حله به‌وسعت ۴۳ هزار هکتار است.

پوشش گیاهی آن شامل نخل مرداب، نی زوایش، پیازین و لوتی و گیاهان خشکی‌زی مانند گیاهان گز و کهور و پوشش جانوری آن شامل پستاندارانی مانند گرگ، شغال، روباه معمولی، خرگوش، گربه وحشی، پرندگان درنا، فلامینگو،اگرت، اردک مرمزی، اردک سفید، غاز خاستری، انواع سلیم و سایر پرندگان آبی و کنار آبی و انواع باز‌های شکاری است.

عکس از اسیر شکاری

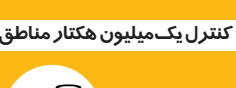
احیای ۸۵هزار هکتار کانون‌های بحرانی گردوغبار

در سال گذشته ۸۵هزار هکتار از مناطق کانون‌های بحرانی فرسایش بادی و مناطق بیابانی کشور با مشارکت بخش‌های مختلف یوزبه‌یوز صنایع بزرگ، معادن و جوامع محلی احیا شدند و در حال حفاظت هستند. این یک رویکرد دشارکتی براساس تجارب سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور است که به‌عنوان الگو برای سایر مناطق کشور به‌کار گرفته شده است.

احیای ۱۰هزار هکتاری

تا پایان سال ۱۴۰۱ برنامه‌های احیای مناطق تحت‌تأثیر فرسایش بادی از دید مشارکتی به ۱۰۰هزار هکتار می‌رسد. اکوسیستم مناطق بیابانی می‌تواند علاوه بر اینکه در راستای مشارکت و سرمایه‌گذاری سایر بخش‌ها فعالیت می‌کند، به بهبود اقتصادی و معیشت جوامع محلی نیز کمک کند و سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری نیز از این طریق می‌تواند این عرصه‌ها را در اختیار خود می‌تواند تحولی را در این حوزه به‌دنبال داشته باشد.

یکمیلیون هکتار از مناطق فوق‌بحرانی کشور که برنامه مشخصی برای آن تعریف شده است در یک برنامه زمانی یک‌ساله با جدت کنترل قرار گیرد و گیاهان خشکی‌زی نمانند گیاهان گز و کهور و پوشش جانوری آن اقدامات نیازاست؛ البته‌با‌نظر گرفتن سهم‌بخشی‌های غیردولتی و خصوصی می‌توان تحولی عظیم در حوزه مقابله با بیابان‌زایی که از دغدغه‌های جدید در مناطق آسیب‌پذیر است، ایجاد کرد.